

USCA POST

ORGAAN VAN DE STUDIEGROEP USA-CANADA. OPGERICHT 10 JAN. 1970

Red.

A. van HULST

Archipel 41-08

8224 HS LELYSTAD

Sept. '80

Nummer 2

Tussen de Usca-Post nr 1 en deze Usca-Post nr 2, ligt "Canada 1980" als een mijlpaaltje in onze jonge geschiedenis. Daarover op de blz. 22 - 24.

Wat zal seizoen 1980-'81 ons brengen? Laten wij hopen dat dit jubileum-jaar nog een passend slot mag beleven.

In de komende maanden zal de Bond met de Studiegroepen overleggen hoe verder te gaan. Lossere band met de Bond en grotere zelfstandigheid ?? Wij vertrouwen op overleg in een goede sfeer. Zo mogelijk intruduceren wij een noviteit, t.w. een Vouwblad, dat zich in laat passen bij Uw Usca-Post nummers en Bulletins. Alleen voor een speciale berichtgeving worden deze Vouwbladen eventueel gebruikt.

Wij wijzen er op dat Vouwblad 1a en 1b een flap heeft met koderingen, die gebruikt worden voor de rubriek "Nieuwe uitgiften USA".

NABESCHOUWING VAN "CANADA 1980"

Uitgesproken op 24-5-1980 te Amsterdam

Op 2 mei opende de Bondsreferent J.Ph de Leeuw onze tentoonstelling en sprak hij met waardering over ons initiatief. Z.i. was een tentoonstelling de beste manier om een jubileum te vieren, en zeker als dat ook nog als "Randgebeuren" van zo'n sympathieke aktie als "Amsterdam dankt zijn Canadezen" fungeerde. Met enige spijt wees hij op de "grote konkurrentie" die er in de maand mei was als Londen, Den Haag en Eindhoven. Heel aardig was het dat wij van hem enkele Canadese postzegels etc. in luxe omlijsting en boekjes kregen, die wij ongetwijfeld een bestemming zullen geven.

Onder de gasten tijdens de Opening mochten wij ook een echtpaar uit Antwerpen begroeten.

Misschien is het nog te kort na dato om nu een gedegen samenvatting te geven, maar anderzijds is september zo ver weg, dat het op mosterd na de maaltijd zou lijken.

Is "Canada 1980" geslaagd of niet geslaagd? Voor 'n klein deel, dacht ik, niet geslaagd. In de zin van publiciteit zijn wij er nog al mager van af gekomen. Ondanks benaderingen, informaties onzerzijds heeft de A'damse dagbladpers erg weinig aandacht aan onze manifestatie geschonken. Gemis van een Publicrelation man is m.i. de voornaamste reden. Een uitgesproken teleurstelling vinden wij het, dat van in Nederland aanwezige Canadese instanties maar een minimale belangstelling c.q. medewerking is verkregen. Van het Toeristen informatie bureau kregen wij een aantal aardige boekjes etc., die wij naar beste weten onder inzenders verdeeld hebben. Maar de Canadese Ambassade heeft zelfs

niet de beleefdheid gehad, om op onze brieven te reageren.

Wel hebben wij enige nieuwe leden mogen inschrijven. En er zijn andere redenen, die wel positief genoemd mogen worden. De entourage, die de OUDE KERK aan onze tentoonstelling gaf, was toch iets heel bijzonders gebleken en hierover hoorden wij veel waardering. Opmerkelijk was, dat wij ook aardige aanloop van toeristen kregen. Groot respect onzerzijds mag, ja moet hier uitgesproken worden aan het echtpaar Westerveld, dat ons in de voorbereiding en in de tentoonstellingsdagen heel veel heeft geholpen. Bij hen is de prachtige Oude Kerk in zeer goede handen.

Voor de filatelie-kant was toch wel het belangrijkste, dat behalve enige "routiniers" met heel goede inzendingen, een elftal inzenders met een 18-tal inzendingen zijn debuut maakte, een zeer hoog percentage.

Om deze reden alleen al kunnen we stellen: JA-GESLAAGD. Zeker als men bedenkt, dat het gehalte en de verscheidenheid wel redelijk en soms heel goed waren. Of een volgende keer een nog betere presentatie gegeven zou worden mag dan wel mogelijk geacht worden, maar is dan eerst nog af te wachten.

Bepaald een hoogtepunt was de avond van de 6de mei toen een 750 Canadese gasten e.a., a.h.w. "aan de voet" van onze tentoonstelling een puur Hollandse maaltijd, compleet met neut enz. konsumeerden. Het totale geheel was voor "onze 4 bemanningsleden" een grote belevenis. Vele Canadezen bezochten onze mini-stand en kochten onze herdenking enveloppen.

Zelf boden wij, bij monde van Hr. de Jong 'n enveloppe en een katalogus aan aan de generaal Bell Irving, thans gouverneur van Brits Columbia, en aan burgemeester Polak. Hun handtekeningen sieren ons Receptieboek.

Daar onze enveloppen goed verkocht zijn mogen wij op een redelijke financiële dekking van onze kosten hopen, een tekort zal vermoedelijk draagbaar zijn.

Tot besluit iets, waar wij wel gelukkig mee zijn n.l. het volgende. Na beraad besloot ik op grond van beleefdheids regels en gezien de kontakten, die H.K.H. Prinses Margriet met Canada heeft, aan haar te zenden 'n informatieve brief en uitnodiging, met speciale envelop, een katalogus en een recente foto van haar geboortehuis, t.w. het Civic Hospital in Ottawa. Dat was op 25 april.

Gedateerd 9 mei mochten wij van de Particuliere sekretaris het volgende antwoord ontvangen :

Hare Koninklijke Hoogheid Prinses Margriet heeft mij gevraagd U hartelijk dank te zeggen voor Uw schrijven van 25-4-1980 en de daarbij ingesloten informatie.

In antwoord hierop moet ik U tot mijn spijt berichten, dat - gezien de zeer drukke achterliggende periode-, Prinses Margriet helaas niet in de gelegenheid is geweest Uw tentoonstelling te bezoeken. U veel succes toewensend met Uw Studiegroep USA-Canada,

verblijf ik met gevoelens van de meeste hoogachting wg LJH Willinge

Het Loo 9 mei 1980

Wij zullen deze brief een goede plaats in ons Receptieboek geven, waardoor wij er in lengte van jaren genoeg aan beleven.

Toch wel iets dat in schrille tegenstelling staat tot de houding van de Canadese Ambassade.

0-0-0-0-0-0

DE 4 KLASSIFIKATIES DER USA POST vervolg van blz. 20

2) Aangetekende post (Registered Mail)
Het aanteken systeem begon op 1 juli 1855, en gold allereerst alleen voor brieven, bij verlies hiervan werd geen schadevergoeding uitgekeerd. 't Hield dus alleen bewijs van inlevering in voor de afzender. Later, na invoering van de verschillende klassen, is 't aantekensysteem tot alle klassen uitgebreid. In 1898 werd tenslotte een schadevergoeding bij verlies ingevoerd. Bij bijzondere hoge waarde-aangiften werden extra toeslagen ingevoerd. Verdere toeslag werd verlangd, wanneer de afzender 'n ontvangst bevestiging verlangde.

En ook, als de bestelling tenslotte aan de geadresseerde persoonlijk moest worden overhandigd. Een voorbeeld van de toeslagen die betaald werden, los van normale porto, en de veranderingen hierin, volgt hier:

De toeslag was: 5 c op 1-7-1855. op 30-6-1863 was het 20 c., 1-1-1869 15 c., 1-1-74 8 c., 1-1-1875 10 c., 1-1-1893 8 c., en op 1-11-1909 was het 10 c.

Op 1-12-1911 kwam de Registration Stamp in gebruik, om de toeslag vooruit te betalen, terwijl de vroegere zegels geldig bleven. De REGISTRY stamps werden 28 mei 1913 vervallen verklaard, in opdracht van de Postmaster General, maar de zegels mochten nog verkocht worden, tot voorraden uitverkocht waren.

3) Express-bestellingen (Special Delivery)
Speciale behandeling (Special Handling)
Het wetsontwerp van 3-3-1885, omtrent expresse-bestellingen ging 1-10-1885 in werking. Tegen een bijzonder tarief werd versnelde afhandeling en versnelde bezorging

geboden. Het eerst was 't systeem tot steden met meer dan 4000 inwoners beperkt, wat neerkomt op ca 555 postkantoren. Op 4 aug. 1886 werd het tot alle postkantoren uitgebreid.

De expresse-behandeling omvatte alle klassen, maar voor de vierde klasse werd op 28 feb 1925 een bijzonder expresse-bestelling systeem (Special Handling) ingevoerd. Het betrof hier echter alleen 'n versnelde afzending, geen snelle afhandeling resp. 'n versnelde bezorging. In 1928 werd tenslotte de vanaf 1925 geldende versnelde verzending voor de vierde klasse (Special Handling) uitgebreid tot de overige 3 klassen. Ter verklaring van de vaak moeilijke definities, hier een kort overzicht.

-versnelde verzending = behandeling in het aannamen postkantoor.

-versnelde afhandeling = behandeling tussen aannamen- en ontvangstpostkantoor.

-versnelde bezorging = behandeling in het ontvangstpostkantoor, bezorging inclusief.

-Special Delivery = van 1885 tot 1928, versnelde verzending en versnelde bezorging voor alle klassen.

-Idem sinds 1928 = versnelde verzending, versnelde afhandeling en versnelde bezorging voor alle klassen.

-Special Handling = sinds 1925 alleen versnelde afhandeling voor de 4de klasse.

Poststukken van de 4de klasse kunnen sinds 1925 óf per Special Handling óf in Special Delivery verzonden worden.

4) Pakket verzekering (Insured Mail)

De invoering van het pakketpost-systeem in 1913 wierp alras de vraag naar een aantekensysteem voor pakketten op. Daar men geloofde dat het bestaande systeem voor pak-

ketten niet bruikbaar was, voerde men het nieuwe Insured Mail systeem in, wat schadevergoeding bij verlies of beschadiging garandeerde. Eerst was dit systeem alleen in de 4de klas geldig. Nadat in 1914 scheiding tussen 3de en 4de klasse op gewichtsbasis ingevoerd werd, is dit systeem tot de derde klas uitgebreid.

5) Ontvangst bevestiging (Certified Mail)
Tot 1955 heeft een aantekenenporto-regel bestaan, die geen schadevergoeding inhield. Op 6-6-1955 werd het ontvangst bevestiging systeem ingevoerd. Het gaat hier om aantekensysteem voor postzaken, zonder bijzondere waarde-aangave. De afzender krijgt 'n inleveringsbewijs en de geadresseerde tekent na ontvangst der brief een ontvangstbevestiging, welke 6 maanden door de Posterijen bewaard wordt. Bij verloren gaan van de zending wordt evenwel geen schadevergoeding uitgekeerd.

6) Rembours (Collect on Delivery)

't Rembours systeem werd in 1913 ingevoerd en betrof alleen de 4de klasse. Later werd 't evenwel tot de 3de klasse en alle soorten verzegelde postzaken in porto groep der eerste klasse uitgebreid. Het van de geadresseerde in te vorderen bedrag kan behalve het eigenlijke verrekeningsbedrag, ook de porto, zowel als de rembours-kosten en overige kosten bevatten.

Van 1929 af werd het rembours systeem voor aangetekende zendingen mogelijk. Sindsdien zijn er verschillende porto bepalingen voor aangetekende en niet aangetekende rembours zendingen. Aanvullende vergoedingen kunnen geheven worden, voor berichtgeving aan de afzender bij onbestelbaarheid, bij beperkte bestellings-mogelijkheden of andere gewenstebijzondere verrichtingen.

Voor verklaring van de hiervoor genoemde maten en gewichten :

1 ounce = 28,3 gram

1 pound = 454 gram

1 mijl = 1609 meter = 1,609 km

Tenslotte nog 'n aardigheidje over de portokosten van de binnenlandse scheepspost. De tarieven van 3 mrt 1863 zijn nog steeds geldig en voor deze tarieven worden de betreffende poststukken nog vervoerd, indien ze aangeboden worden.

Voorgaande beschouwing had als basis de publikatie van de USA Posterijen, onder de titel "United States Domestic Postage Rates 1789-1956".

H. Winterberg

Wordt GEVRAAGD door : A. Hessels
Haarlebriek 8, 7544 WP Enschede
F.D.C. USA nr 1258 Verrazano Bridge
met stempel STATEN ISLAND

FARLEY FOLLIES

door A. v. Herk

Menige USA-verzamelaar kent wel de "Farley follies", de gekke streken van James A Farley, die onder Franklin D. Roosevelt Postmaster-General was van 1933 tot 1940.

Zo niet, dan is hij hem onbewust tegengekomen in zijn album, want Jim Farley is o.a. verantwoordelijk voor de "Special printing" Scott 752-771. De katalogus vermeldt daarbij droogweg, dat de uitgifte van de twintig nummers het gevolg was van protesten die verzamelaars & anderen hadden doen horen tegen de gewoonte van Farley om de bestuurs-ambtenaren hele vellen ongetande en ongegomde zegels cadeau te doen.

En met die Special printing begon voor menigeen het zoeken, naar wide gutters, center cross line blocks, blocks with crossed gutters, gutter blocks en weet-ik-veel ! Anderen halen de schouders erover op, gaan er aan voorbij.

Deze verschillende reacties zijn een illustratie van de uiteenlopende waardering, die men voor deze omstreden Post-minister overal tegenkomt. Mag ik U daarover iets vertellen ?

Toen James als beloning voor zijn bijdrage aan de geslaagde verkiezings-campagne van de Demokraten, (misschien komt er in het a.s.najaar met Carter of Reagan wel opnieuw een kleurrijke figuur als Postmaster-General, red.) benoemd werd tot Postmaster-General, wist hij van postzegels alleen, dat je er aan moet likken.

Maar hij was een uitgekookte zakenman, en hij wist des te meer van moderne marketing en verkoop methoden. Hij had met succes o.a. cement, bokkers en politici aan de Amerikanen verkocht en dat ging hij nu doen met de nieuwe koopwaar : postzegels.

De eerste zegels, die onder zijn leiding werden uitgegeven waren Scott 727, gewijd aan de Vredes proklamatie van Newburgh in 1783 en Scott 728-731 ter gelegenheid van de Century of Progress tentoonstelling in 1933 in Chicago. Toen de eerste vellen er van de pers kwamen bij het Bureau of Engraving & Printing, was Farley er bij, en idem dito toen de eerste zegels werden te koop aangeboden.

Maar hij kwam bepaald niet alleen ! Een hele schare van fotografen vereeuwigde deze gebeurtenissen en die plaatjes haalden alle kranten. Dat werd merkbaar in de omzet-

cijfers, want velen, ook niet-verzamelaars wilden die zegels, waarover zoveel te doen was, in hun bezit hebben.

In augustus 1933 verscheen Scott 732, ter ondersteuning van de National Recovery Act, Roosevelt's program voor nationaal herstel, door tegenstanders aangeduid als het "Blue Eagle fiasco". Zodra alle postkantoren bevoorraad waren bracht Farley, rechtstreeks of via-via, bij 'n groot aantal journalisten tegenstrijdige geruchten op gang, waar over binnen de kortste keren kolommen vol werden geschreven.

Op dat moment was het communisme een brandend probleem en al gauw werd er beweerd dat uit de N.R.A.-zegel de sympathie van de Roosevelt-regering voor de Sovjets bleek. Immers, de erop afgebeelde boer droeg een zeis! En de arbeider had een voorschoot aan in Russies model. En de kantoorman is Mr. Roosevelt zelf, en hij liep niet in pas met de anderen! (Wij weten nú, dat F.D.R. zelf, in het oorspronkelijke ontwerp, deze kantoorman een snorretje had laten geven, omdat ie teveel op hem leek.) Of 't nu allemaal waar was of niet, er werden bijna 2 miljard stuks van 't casus belli verkocht! Een absoluut record voor die tijd.

Toen Farley 't jaar daarop de 3 cent zegel bij de herdenking van 300 jaar Maryland, Sc 736, in karmijn-rose liet verschijnen in plaats van in het door de UPU voorgeschreven paars, was de boot weer aan.

Een beter bewijs van de rooie gezindheid van de Roosevelt klik kon immers niet gegeven worden! Maar ... de loketten werden bijna bestormd, de omzet was enorm, en dat was de bedoeling van Farley geweest.

De grootste publiciteit wist hij de Moeder-

dag zegel, Scott 737, te bezorgen. Wekenlang schreven journalisten, kunstredakteuren, critici en kommentatoren er bladzijden over vol.

De één geloofde dat Whistler's schilderij geweld was aangedaan, omdat moeders benen waren afgehakt, de ander was vol lof over deze postale ingreep: zó was moeder veel mooier. De één vond de toegevoegde anjer-vaas een prachtige vondst, de ander dacht dat die vaas nooit meer dan een dubbeltje kon hebben gekost. Er circuleerden plots geruchten dat deze zegel wegens foutieve voorstelling uit de verkoop zou worden genomen. En dus.... werden er alsmaar meer van verkocht.

Farley kon het best vinden met Roosevelt, die immers een verwoed postzegel-verzamelaar was, en die zich actief bemoeide met elke nieuwe uitgifte. Maar één keer dreigde er onenigheid. Toen besloten was tot de uitgifte van de serie Beroemde Amerikanen (35 st) stelde Farley voor daarin ook een 2 cent zegel op te nemen, met de kop Cyrus Hall McCormick, de uitvinder van de oogst-machine. De President voelde er echter helemaal niets voor op die manier een voorvader te eren der hem zo vijandig gezinde eigenaars van de Chicago Tribune.

Ze maakten er een week lang ruzie over. Tenslotte gaf Roosevelt toe, op voorwaarde dat McCormick van de 2 cent zou verhuizen naar de veel minder gebruikte 3 c. zegel. En dat gebeurde! Scott 891.

Farley gaf de stoot tot een zeer omvangrijk uitgifte-programma, maar hij deed meer. Hij bezocht postzegelclubs en tentoonstellingen, zette zijn deur open voor 'n ieder die een praatje over postzegels wilde ma-

ken met de Postmaster-general, en legde 'n lijst aan van personen, aan wie hij iedere nieuwe zegel toezond op een envelop met 'n eerste dag afstempeling.

Het duurde niet lang of men noemde hem de "stamp collector's friend". Maar in filatelisten kringen ging hier en daar ook gemor op: Farley exploiteerde de verzamelaar met al die nieuwe uitgiften. Ze waren een aanslag op de meestal toch al niet zo dikke portemonnee.

Daar was wel iets van waar. De verkoop van het Philatelic Agency, de filatelie dienst van de post, steeg tot zulke duizelingwekkende hoogten, dat men eens vijf maanden nodig had om alle bestellingen van een bepaalde uitgifte af te werken. Het was met recht een post-order bedrijf geworden.

Langzaam namen wrevel en ontevredenheid over Farley's beleid toe, en in 1940 zag F.D.R. zich genoopt een andere Postmaster-general in zijn kabinet op te nemen. Dat werd Frank C. Walker, die - misschien van de weeromstuit - uitging van het principe "hoe minder zegels hoe beter". Hoe men ook over Farley moge denken, zeker is, dat hij onze mooie hobby een geweldige impuls heeft gegeven.

0-0-0-0-0

CANADESE POSTWAARDEN

vervolg van K.O. nr 30, blz 712

Type EJ (als type EG) in 2 formaten, reliëf druk door P.P.S. van 'n gegraveerde matrijs van D.L.R.

De derde kenmerkende George type. Het hele zegelbeeld is in hoog reliëf, baard en haar

hebben een scherp "gekamd" voorkomen, rand is duidelijk verhoogd (wat niet altijd van type EG gezegd kan worden). De waarde cijfers hebben dezelfde grootte als het woord Cent of Cents, en 't cijfer 3 is van boven rond. Er zijn meer verschillen tussen deze en de originele matrijs, maar het hier gemelde is genoeg om de nieuwe druk te bepalen. Kleur schakering.

September 1924

EJ1	formaat 5	1 c oranje	-,15	-,15
EJ2	"	2 c groen	-,25	-,25
EJ2a	"	Eng.retour adres	1,50	1,--
EJ2b	"	Fr. " "	2,25	1,50
EJ3	"	3 c bruin	2,25	2,25
EJ4	formaat 6	1 c oranje	-,75	-,45
EJ5	"	2 c groen	-,30	-,25
EJ6	"	3 c bruin	-,45	-,30

Mei 1925

Als voorgaande, maar andere kleuren, vele nuances van vermiljoen tot karmijn.

EJ7	formaat 5	3 c rood	-,75	-,60
EJ7a	"	Eng.retour adres	1,50	1,20
EJ7b	"	Fr. " "	2,25	1,50
EJ8	formaat 6	3 c rood	1,80	1,50

Type EK, in boekdruk van PPS op 3 c waarden van voorgaande uitgaven met een opdruk "2 cent" in zwart met 3,5 mm letters.

Meestal is er een spatie van 2 mm tussen 2 en de c van cents, maar er zijn ook types met 4 mm spatie. Waren de gewone opdrukken 23 mm breed, de "wijde opdrukken" meten 25 mm.

16 Augustus 1926

EK1	2 c op 3 c bruin	op EG3	9,--	9,--
EK2	"	op EG6	12,--	12,--
EK3	"	op EH3	6,--	6,--
EK4	"	op EJ3	6,--	6,--

EK5	2 c op 3 c bruin	op EJ6	1,50	1,50
EK6	" " rood	op EJ7	4,50	4,50
EK6a	" " "	"	6.--	6.--
Eng. retour adres				
EK7	2 c op 3 c rood	op EJ8	6.--	6.--
op 25 mm				
EK1	2 c op 3 c bruin	op EG3	18.--	18.--
EK5	" " "	op EJ6	4,50	4,50
EK6	" " rood	op EJ7	9.--	9.--
EK6a	" zie boven	op RJ7	12.--	12.--

Type E7 als hiervoor beschreven maar zegel reliëf gedrukt door PPS, op de rechterkant van een speciaal met textiel gevoerde, geregistreerde envelop, gemaakt door Mc Corquedale & Co, Engeland, alleen klein formaat.

Oktober 1927

EJ9	10 c bruin	3.--	4.50
-----	------------	------	------

De volgende zijn als de gangbare uitgaven met andere kleur. Kleur nuanceringsen als EJ7 en EJ8.

1930

EJ10	formaat 5	2 c rood	-,45	-,30
EJ11	" 6	"	-,45	-,30

1931

Als voorgaande, maar andere kleuren. Kleur nuanceringsen.

EJ12	formaat 5	1 c groen	1,50	1.--
EJ13	"	2 c bruin	12.--	9.--
EJ14	" 6	1 c groen	1,50	1.--

Type EL is de 4de kenmerkende George type, wit tot creme geweeft papier reliëfdruk v. PPS. Er zijn nog al wat verschillen, maar de duidelijkste karakteristiek is dat deze op lijn gesneden kopie van de hoofdmatrijs voorzien is van meer lijnen, om 't "Cameo-

hoofd" te kleuren. Kleur schakeringsen.

1931

EL1	formaat 5	1 c groen	-,30	-,30
EL2	"	2 c bruin	1,50	1.--
EL3	"	3 c crimson	3.--	-,75
EL4	" 6	1 c groen	-,90	-,60
EL4a	"	1 c oranje	-,90	-,60
manila papier				
EL5	" 6	2 c bruin	-,60	-,45
EL6	"	3 c crimson	-,75	-,75

Type EM is met een door PPS toegevoegde 1c reliëfdruk groen, naast de 2c van EJ10 en EJ11, om een 3c postwaarde te maken.

De positie der 1c kop is nog al onregelmatig t.a.v. de al aanwezige 2c kop.

1931

EM1	formaat 5	2c+1c rood/groen	1.--	-,90
EM2	" 6	2c+1c rood/groen	-,90	-,60

Type EN heeft veel overeenkomst met Scott A59, maar met "Canada" bovenaan het zegelbeeld over de volle breedte, en de "Maple-leaf" daar onder, links en rechts van de bogen van het frame. Cijferomrandingen zijn vierkant en "Post en Postage" zijn dichterbij de linker en rechter zegelrand.

Het is boekdruk van PPS op een gegraveerde matrijs van BABN, wit, geweeft papier van verschillende zwaartes. Kleur schakering.

1931-1932

EN1	formaat 5	1c blauw/groen	1,80	-,30
EN2	"	2c chocolade	1.--	-,25
EN3	"	3c crimson	-,75	-,10
EN4	" 6	1c blauw/groen	1.--	-,30
EN5	"	2c chocolade	3.--	1,50
EN6	"	3 c crimson	-,45	-,15

Type EP is EJ11 met een zwarte opdruk, van 2 x het cijfer "3", links en rechts in de "fijne kant rand" op halve hoogte.

Boekdruk door PPS.

1933

EP1 formaat 6 3c op 2c rood 3.-- 3.--

Type EQ is veel gelijkend op Scott A69 maar teksten "Post en Postage" op identieke wijze als bij EN en de 2 "maple leaf" meer op de binnenkant van het ovale frame.

Deze uitgave is in boekdruk van PPS van 'n gegraveerde matrijs van BABN op beenwit en oosterwit geweeft papier. Kleur schakering.

1933

EQ1	maat 5	1c blauw/groen	2,50	-,45
EQ2	"	2c chocolade	3.--	1,80
EQ3	"	3c rose/rood	3.--	-,75
EQ4	" 6	1c blauw/groen	3.--	2,25
EQ5	"	2c chocolade	3,75	3.--
EQ6	"	3c rose/rood	3.--	2,25

Type ER vertoont in zijn rand ontwerp veel overeenkomst met Scott A69, cijfer ongeveer als A81. Het hoofd is nu van George VI, en profile, als van zijn vader George V, in de A69. Boekdruk door PPS van een gegraveerde matrijs van CBN gedateerd 1938, op beenwit Oosterwit geweeft papier. Kleur schakering

In een extra voet-notitie, wijst de auteur Bond er nog eens op, dat de kleurverschillen belangrijk zijn; zo was de 3 c. violet vervangen door lichtere kleuren en de 4 c. karmijn was vervangen door een flets rose. Vergelijk o.a. ER7 en ER9, met de ER12 en ER14, ook de ER16 en ER19.

1938

ER1	maat 5	1c blauw/groen	-,45	-,30
ER2	"	2c bruin	-,75	-,45
ER3	"	3c karmijn	-,45	-,30
ER4	" 6	1c blauw/groen	-,45	-,30
ER5	"	2c bruin	-,45	-,30
ER6	"	3c karmijn	-,60	-,45

Kleur schakeringen zijn bij deze ER1 - ER6 van groot belang. Zo was de 1c blauw/groen vervangen door groen, diep groen/geel, en flets groen. De 2c variërend in geel/bruin tot chocolade waren vervangen door tinten in sepia. Vergelijken is aan te bevelen, b.v. de ER1 en ER4 met ER11 en ER13.

1943-1944

Als voorgaande, maar kleurveranderingen en nieuwe waarden in verband met gestegen tarieven. De 4 cent waarde is van een nieuwe matrijs, gedateerd 1943. Kleur schakering.

ER7	maat 5	3c violet	-,45	-,30
ER8	"	4c karmijn	-,45	-,30
ER9	"	3c violet	-,45	-,30
ER10	"	4c karmijn	-,45	-,30

Types ES. 1 c. indrukken van type ER, toegevoegd door PPS aan enveloppen van de lopende en voorgaande uitgave om een 3 cents waarde te maken. De positie van de toegevoegde indrukken varieert in menige verscheidenheid.

2 juli 1943

maat 5				
ES1	2+1c choc/bl.gr.	op EQ2	12.--	10.--
ES2	" bruin/bl.gr.	op ER2	-,30	-,25
maat 6				
ES3	2+1c choc./bl.gr.	op EQ5	9.--	7,50
ES4	" bruin/bl.gr.	op ER5	-,30	-,25

Type ER als hiervoor beschreven, in zelfde 1c en 3c waarden, maar in andere kleuren.

1949 (ongeveer)

ER11	maat 5	1c geelgroen	-,25	-,20
ER12	"	3c mauve	-,30	-,25
ER13	"	1c geelgroen	-,25	-,20
ER14	"	3 c mauve	-,30	-,25

Een nieuwe oplage werd in offset gedrukt,

inplaats van boekdruk. De twee voornaamste verschillen zijn :

<u>Boekdruk</u>	<u>Offset</u>
1 bladadering is goed gevuld	1 bladadering is maar half gevuld
2 grotere stip in de A van Postage	2 kleinere stip in A van Postage

Alle enveloppen van deze uitgave zijn van een matrijs uit 1943.

Herfst 1950

ER15	formaat 5	1c flets groen		
ER16	"	3c flets mauve	-,15	-,10
ER17	"	4c flets rose	-,20	-,10
ER17a	"	2xzegel ingedrukt	75.--	75.--
ER18	formaat 6	1c flets groen	-,10	-,10
ER19	"	2c flets mauve	-,15	-,10
ER20	"	4c flets rose	-,20	-,10

Van de ER17a werd in een brief aan auteur Bond (van 21-2-1952) door de financiële PTT directie bevestigd, dat de 4 cent enveloppe met dubbele zegel afdruk, een echte uitgave van hun Departement was, ontstaan door slordigheid van een drukker, waardoor een aantal vellen van 11 enveloppen 2 maal de pers passeerde, verschillend in positie. Van vier van de 11 enveloppen kwam de dubbeldruk op het afvaldeel terecht. Op de 7 andere enveloppen zal de extra zegelafdruk wel getoond worden op verschillende plaatsen, zowel aan de voorkant als op de achter sluitflap.

Dan is er het Type ET, een 2c opdruk in 't zwart, boekdruk van PPS, op de 1c waarden van vorige ER types. De 2 ongeveer zo groot als het hoofd zonder nek, de c de helft er van. Zo wel de 2 als de c zijn in dubbele lijn gedrukt, terwijl een klein cirkeltje achter de c als afkortings-punt dient. Door de 2 cijfers 1 en cent op de onderzij-

de loopt een balk van 2 lijnen als annulering van deze tekst.

2 april 1951

	formaat 5			
ET1	2 op 1c	geel groen	op ER11	-,15 -,10
ET2	2 op 1c	vaal groen	op ER15	-,15 -,10
	formaat 6			
ET3	2 op 1c	geel groen	op ER13	-,15 -,10
ET4	2 op 1c	vaal groen	op ER18	-,15 -,10

Type ER, als hiervoor beschreven, offsetdruk van een matrijs uit 1943.

Kleur schakeringen.

April 1951

ER21	formaat 5	2c sepia	-,15	-,10
ER21a	"	2c grijs bruin	1,50	1,50
ER22	"	6 2c sepia	-,15	-,10
ER22a	"	2c grijs bruin	1,50	1,50

Volgens officiële toelichting was in april 1951 met spoed een nieuwe 2 c. postcard en envelop nodig wegens tarief verhoging. Omdat de drukker de voorgeschreven chocolade bruin niet kon inpassen bij de enveloppen, werd op 6-4-1951 'n veel lichter bruin geaccepteerd. Op 25-4-1951 kwamen enveloppen in een donkerder kleur uit.

(Voor) 13 juli 1951

Als voren, maar andere kleur.

ER23	formaat 5	2c olijf	-,15	-,10
ER24	"	6 2c olijf	-,15	-,10

29 augustus 1951

Identiek met ER17, maar andere kleur.

ER25	formaat 5	4c oranje	-,20	-,10
------	-----------	-----------	------	------

November 1952

Als voorgaande, maar groter formaat.

ER26	formaat 6	4c oranje	-,20	-,10
------	-----------	-----------	------	------

N.B. prijzen in Nederlandse valuta AvH

G.J. Soldaat schrijft ons :

AMERIKAANSE POSTZEGELS EN DE SCHILDERKUNST

Zo op 't eerste gezicht zou je niet zeggen dat Amerika veel aan kunst doet op zijn postzegels, maar in nadere beschouwing is 't tegendeel waar, tenminste wat de schilderkunst betreft.

In de meerdere gevallen gaat het namelijk niet om een schilderij, of iets dergelijks te tonen, terwille van het schilderij, zoals zoveel landen doen. Nee, in tal van de gevallen heeft de ontwerper een schilderij of 'n portret genomen en dit als beeltenis voor de postzegel gebruikt. Slechts enkele malen werden schilderijen etc. getoond ter wille van het schilderij etc.

De MAESTROS KATALOGUS (uitgave 1971) geeft zo'n 200 zegels aan, die in de rubriek van schilder-, portret en beeldhouwkunst onder gebracht kunnen worden.

Deze katalogus is thans opgenomen in onze bibliotheek, dus wie er eens in wil duiken weet nu waar hij terecht kan.

Waarvoor opnieuw onze hartelijke dank.

RONDZENDING USA PRECANCELS

Eén onzer leden is in staat om een rondzending van uitsluitend U.S.A. precancels op te zetten en deze te continueren.

Over het algemeen zijn het de zg."dubbel-tjes zegels"maar in 'n grote verscheidenheid.

Indien AANTAL DEELNEMERS bekend is zal er bekeken worden op welke manier deze Rondzending te realiseren is.

Wilt U meedoen ?? s.v.p. Uw naam en adres opgeven aan de redactie van dit blad.